

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **Ing. V. S.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem Liberec, U Jezu 642/2a, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného z 1. 9. 2015, č. j. OD 620/15-3/67.1./15217/NL, o návrhu na vyloučení soudce Mgr. Karolíny Tylové, LL. M. z projednávání a rozhodování věci,

t a k t o :

Soudkyně Mgr. Karolína Tylová, LL. M. **n e n í v y l o u č e n a** z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, pod sp. zn. 58 A 12/2015.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou z dne 25. 9. 2015 domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného z 1. 9. 2015, č. j. OD 620/15-3/67.1./15217/NL. Řízení v této věci vede Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, pod sp. zn. 58 A 12/2015.

Žalobce dne 4. 1. 2016 vznesl námitku podjatosti vůči soudkyni Mgr. Karolíně Tylové, LL. M. a současně navrhl, aby věc byla přikázána jinému soudu (řízení o tomto návrhu vede Nejvyšší správní soud pod sp. zn. Nad 7/2016).

Žalobce námitku podjatosti odůvodnil v podstatě tím, že soud na politickou objednávku prosazuje vlastní nebo skupinové zájmy, a tato soudkyně se připojila ke skupině, která záměrně škodí účastníkům. Podle žalobce šlo soudkyni od počátku řízení o to, aby znemožnila provedení důkazů o trestné činnosti osob ve správním řízení. Žalobce má za to, že na návod soudkyně mu mělo být usnesením na č. l. 11 (výzva k zaplacení soudního poplatku - pozn. Nejvyššího správního soudu) téměř odejmuto právo být účastníkem, usnesením na č. l. 41 (zamítnutí návrhů na osvobození od soudních poplatků a na ustanovení zástupce - pozn. Nejvyššího správního soudu) mu bylo odepřeno právo užívat akademický titul. Nesouhlasí také s tím, že o věci nebylo u soudu vedeno jednání. Žalobce dále tvrdí, že soudkyně má vlastní a skupinový zájem na tom, aby se u něj poměry nezměnily, a proto maří právo žalobce na soudní ochranu. Současně je názoru, že soudkyně se spolu se státními zástupci, představiteli moci zákonodárné a moci výkonné obohacuje na úkor žalobce jako daňového poplatníka, a to na základě protiústavního rozsudku Nejvyššího soudu z 29. 12. 2014, sp. zn. 21 Cdo 1440/2014. Hlavní nátlakovou skupinou jsou podle žalobce soudci Nejvyššího správního soudu, který ve věci nemůže být nestranný. Žalobce se rovněž zamýšlí nad skutečností, že se orgány činné v trestním řízení nezabývají otázkou zdanění mimořádných požitků soudců a státních zástupců v Liberci. Tyto požitky mají dle žalobce spočívat v bezúplatném parkování soukromých vozidel na veřejně

dostupných parkovištích u jejich pracovišť. Má za to, že soudkyně nemusí být v konzumaci tohoto požitku výjimkou a že je na pováženou, že může vykonávat činnost soudce a rozhodovat o právech bezúhonných osob.

Soudkyně Mgr. Karolína Tylová k námitce krátce uvedla, že se necítí být podjatá, že nezná žalobce ani žádnou z osob, které se podílely na řízení před správním orgánem. Dále uvedla, že k projednávané věci žádný vztah nemá a nepodílela se na řízení před správním orgánem.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce přitom nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 odst. 1 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě.

Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. může účastník namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočnicka nebo znalce. Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. O vyloučení soudce rozhodne usnesením po jeho vyjádření Nejvyšší správní soud.

Za poměr k věci se považuje přímý zájem soudce na projednávané věci, zejména zájem na jejím výsledku. Vyloučen by byl také soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům - kromě vztahů příbuzenských a obdobných vztahů - mohou vzniknout i tehdy, je-li soudcův vztah k účastníkům, případně zástupcům, přátelský či naopak zjevně nepřátelský. Žalobce však žádné takové skutečnosti v námitce netvrdí a Nejvyšší správní soud ze spisu takové nezjistil. Rovněž není opora v tom, že jmenovaná soudkyně se nepodílela na projednávání nebo rozhodování věci u žalovaného správního orgánu.

Z celkové koncepce námitky podjatosti je Nejvyššímu správnímu soudu zřejmé, že žalobce jmenované soudkyni vytýká toliko obecné okolnosti spočívající ve způsobu vedení řízení, či v okolnostech jejího rozhodování. To ostatně vyplývá i z toho, že žalobce námitku podjatosti uplatnil neprodleně poté, co mu bylo dne 31. 12. 2015 doručeno usnesení z 21. 12. 2015, č. j. 58 A 12/2015 – 40, kterým Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, zamítl jeho návrhy na osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce.

Soudní řád správní přitom přímo vylučuje, aby důvodem pochybnosti o soudcově nepodjatosti mohly být okolnosti, které spočívají buď v jeho postupu v řízení v projednávané věci, nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. V postupu soudce při projednávání konkrétní věci se totiž projevuje samotný výkon soudnictví a tyto okolnosti samy o sobě nemohou být důvodem k pochybnosti o nepodjatosti soudce.

pokračování

I když tedy žalobce uvádí celou řadu skutečností, žádná z nich nesvědčí o přímém poměru soudkyně k věci nebo k účastníkovi - žalobci. Ani soudkyně si takového poměru není vědoma, jak vyplývá z jejího vyjádření k námitce podjatosti.

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že Mgr. Karolína Tylová, LL. M. není z projednávání a rozhodování věci vyloučena, a proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Nejvyšší správní soud pro úplnost dodává, že pro úsudek o podjatosti soudce a nemožnosti rozhodnout v důsledku toho nestranně a nezávisle není dostačující toliko obecné či subjektivní přesvědčení žalobce. Nejvyšší správní soud proto nepřihlédl k obecnému, blíže nekonkretizovanému a prostému tvrzení žalobce, že hlavní nátlakovou skupinou je Nejvyšší správní soud, který proto nemůže být nestranný (srov. ustanovení § 8 odst. 5. s. ř. s.). Rovněž se nezabýval ani dalšími tvrzeními a výtkami žalobce vůči ostatním soudcům a zaměstnancům justice či veřejné správy, neboť ty přímo nesouvisejí s posouzením námitky podjatosti uvedené soudkyně.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.)

V Brně dne 27. ledna 2016

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu